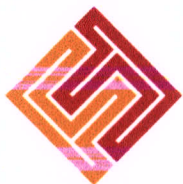

Poslijediplomski sveučilišni studij
Književnost i kulturni identitet

Obrazac 2
Ocjena teme doktorske disertacije

OPĆI PODATCI			
IME I PREZIME	Katarina Dinješ Gros		
Naziv studija	Poslijediplomski sveučilišni studij <i>Književnost i kulturni identitet</i>		
Matični broj	222		
Naslov predložene teme	hrv.	KONTEKST I INTERTEKST KNJIŽEVNOG OPUSA ANTUNA JOSIPA KNEZOVIĆA	
	engl.		
Područje / polje / grana	humanističke znanosti / filologija / teorija i povijest književnosti		
Povjerenstvo za prihvaćanje teme doktorske disertacije	titula, ime i prezime	ustanova	e-pošta
	1. doc. dr. sc. Dolores Grmača	Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu	dgrmaca@ffzg.hr
	2. izv. prof. dr. sc. Lahorka Plejić Poje	Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu	lplejic@ffzg.hr
	3. doc. dr. sc. Ivana Brković	Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu	ivana.brkovic@ffzg.hr
OCJENA TEME DOKTORSKE DISERTACIJE			
<p>Na temelju prijave i obrazloženja teme doktorske disertacije Katarine Dinješ Gros <i>Kontekst i intertekst književnog opusa Antuna Josipa Knezovića</i> razvidno je da će doktorandica istraživati jednu hrvatsku dopreporodnu regionalnu književnost (slavonsku), a unutar nje nevelik Knezovićev opus (tiskana djela: molitvenik i tri nabožna spjeva, te tri rukopisa). Uvažavajući dosadašnja istraživanja i čitanja tekstova nastalih u Slavoniji 18. stoljeća, pristupnica će osvijetliti biografiju i književni rad nedovoljno istraženog autora Antuna Josipa Knezovića. Budući da je riječ o autoru koji još uvijek nije monografski obrađen te da postoje važna mjesta u njegovoj biobibliografiji koja bi valjalo nadopuniti arhivskim istraživanjima, disertacija bi mogla donijeti (pre)vrednovanje djela Antuna Josipa Knezovića u povijesti stare hrvatske književnosti.</p>			

Poslijediplomski sveučilišni studij
Književnost i kulturni identitet

Obrazac 2
Ocjena teme doktorske disertacije

Mišljenje i prijedlog

U doktorskom radu *Kontekst i intertekst književnog opusa Antuna Josipa Knezovića* Katarina Dinješ Gros istraživat će, uz književnoj povijesti poznati dio opusa tog vjerskog pisca, također i njegove dosad neobrađene rukopise te autorovu prevoditeljsku djelatnost. Analiza Knezovićeve dosad neistraženih rukopisa otvara mogućnost preciznijeg opisa genološke slike slavonske književnosti 18. stoljeća. Stoga će prvi dio disertacije nužno uključivati pregled književnoznanstvenih spoznaja o slavonskoj dopreporodnoj književnosti i kulturnom identitetu s fokusom na društveno-povijesne i književno-kulturološke čimbenike koji su obilježili slavonski i ugarski prostor 18. st. te utjecali na Knezovićevo stvaralaštvo. U središtu disertacije bit će analiza Knezovićeve književne ostavštine koja obuhvaća tiskana i rukopisna djela. Tiskana djela čine molitvenik *Put nebeski* (u dva izdanja: Budim 1746. i 1818) i tri nabožna spjeva: *Život sv. Ivana od Nepomuka* (1759), *Život sv. Olive* (1761) i *Život sv. Genuveve* (1761). Rukopisna ostavština Knezovićeve djela čuva se u Sveučilišnoj knjižnici u Budimpešti, riječ je o tri rukopisa: A 226 *Lilian i ljubica plemenitog mirisa koiega svitu ostavisse i narisisse knixica miseca februara ili veliacse imaiucs dvadeset i osam dana*, 1754; A 227 *Lilian i ljubicsa plemenitog mirisa koiega svitu ostavisse, nakitise i narese knixicsa miseca marta ili oxuyak imaiucs trideset i jedan dan*, 1754; A 228 *Lilian od nebesa i lipa ruxica na svitu ostavisse razkossnog mirisa knixica miseca aprila ili travan*, 1760.

S ciljem cjelovite reprezentacije književnoga stvaralaštva Antuna Josipa Knezovića, *ponajplodnijeg pisca svetačkih života* (Tomo Matić), obnovitelja i *preusmjeritelja hrvatske književnosti u Slavoniji* (Stanislav Marijanović), doktorandica Katarina Dinješ Gros postavila je četiri hipoteze:

- a) arhivsko istraživanje pridonijet će potpunijoj rekonstrukciji Knezovićeve životopisa i bibliografije;
- b) analiza Knezovićeve djela potvrdit će stilski pluralizam hrvatske književnosti 18. stoljeća u Slavoniji;
- c) analiza dosad neistražene Knezovićeve rukopisne ostavštine otkrit će piščeve europske književne uzore;
- d) analiza Knezovićeve djela (molitvenik, nabožni spjevovi, rukopisna ostavština) bit će podloga za njegovo (pre)vrednovanje.

Iz obrazloženja teme Katarine Dinješ Gros razvidno je da bi njezin doktorski rad trebao pridonijeti proširenju spoznaja o književnoj kulturi Slavonije 18. stoljeća u čijem će se kontekstu monografski obraditi književni rad jednoga od dosad zanemarenih kulturnih pregalaca Antuna Josipa Knezovića.

Međutim, iz obrazloženja je također razvidno da bi prijedlog teme donekle valjalo doraditi, a osobito se to tiče opisa metodologije i korpusa istraživanja.

Navodimo nekoliko primjedaba:

- Navedene hipoteze (a-d) suviše su općenite i podrazumijevaju se i iz dosadašnjih istraživanja, a cilj je doktorske disertacije da donese nešto novo. Hipoteze bi trebale biti konkretnije (u tome smislu jače bi trebalo istaknuti rad na Knezovićeve rukopisima, na njihovoj analizi, interpretaciji i kontekstualizaciji, iz čega onda može proizaći i revalorizacija).
- Pojedine su tvrdnje ili formulacije neprecizne, nejasne ili netočne te bi ih valjalo ispraviti (npr. Knezović

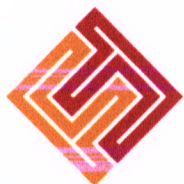
Poslijediplomski sveučilišni studij
Književnost i kulturni identitet

Obrazac 2
Ocjena teme doktorske disertacije

- sije „sjeme štokavštine na opustjelo slavonsko tlo“, pri čemu se može zaključiti da Slavonija inače nije bila štokavski kraj; drugi primjer nejasne formulacije: pozornost će biti usmjerena „na istraživanje biografije i bibliografije (...) u odnosu na žanrovsku, tematsko-motivsku, kompozicijsku i stilsku razinu njegovih djela“).
- Pozivati se na metodu koju je zastupao Sainte-Beuve nema smisla; riječ je o metodi koja je davno prevladana.
  - „Analiza rukopisa u prvoj će fazi obuhvatiti tri činitelja...“: analiza rukopisa inače je područje paleografije, odnosno prvi filološki zadatak, koji ne treba brkati s „tri činitelja književnosti“. Osim toga, upitno je mogu li se metode koje se primjenjuju na „umjetničke“ vrste primjenjivati na tekstove koji pripadaju „pragmatičkim“ vrstama.
  - U opisu metodologije spominju se Pavličičeve *Rasprave o hrvatskoj baroknoj književnosti*, no studije u toj knjizi uglavnom se bave drugačijim tipom literature, a Knezovića bi prije trebalo proučavati metodama primjerenijima pučkoj književnosti.
  - Nadalje, postavlja se pitanje je li koncept citatnosti funkcionalan kad je riječ o vjersko-poučnoj, utilitarnoj literaturi, u kojoj je estetska dimenzija sekundarna. Citiranje, kompiliranje i oslon na izvore zasigurno imaju drugačije implikacije u svjetovnoj, izvanknjiževnim zadaćama neopterećenoj literaturi (na temelju koje je i nastala teorija citatnosti), nego u vjersko-poučnoj literaturi (jer je takva literatura čvrsto zadana, uokvirena crkvenom doktrinom, pa i „intertekstualne“ veze imaju drugačije podrijetlo, narav i funkciju nego one u tekstovima koje u užem smislu riječi nazivamo književnima).
  - Kada se kaže da „vanjski citatni signali (...) otkrivaju piščevu upućenost u europsku književnu baštinu“, pomišlja se na „visoku“, elitnu književnost, ponajprije svjetovnu, odnosno na kanon europske književnosti.
  - Pretpostavlja se da će Knezovićeve književni opus potvrditi regionalizam; nije jasno zašto i kako, odnosno nije jasno što bi regionalizam u ovome kontekstu značio te bi ga trebalo definirati (jer sama činjenica da je pisac životom i radom vezan uz Slavoniju nije dovoljna da se govori o regionalizmu).
  - Konačno, u završnoj rečenici – da će „intertekstualne relacije njegovih rukopisa potvrditi i otvorenost slavonske književnosti 18. st. prema zapadnoeuropskom književnom kontekstu“ – opet je upitna sintagma „zapadnoeuropski književni kontekst“; prvo, pojam je preširok i prilično neodređen, a drugo, uobičajeno se rabi u značenju koje ovdje sigurno nije primjenjivo (v. npr. Slamnig, o književnosti Zapadnog kruga). I sama je teza „otvorenosti“ u ovome kontekstu problematična. Prije će biti riječ o cirkuliranju određenoga tipa vjerske literature, a to je nešto što nema veze s onim što smo navikli zvati „zapadnoeuropskom književnošću“.

Ukratko, opis ne treba nužno biti kompliciran, ali bi trebao biti jasan i precizan, a metode i ciljevi istraživanja primjereni predmetu.

Povjerenstvo za ocjenu teme doktorskog rada Katarine Dinješ Gros predlaže Fakultetskom vijeću da temu rada prihvati nakon dorade.

Poslijediplomski sveučilišni studij
Književnost i kulturni identitet

Obrazac 2
Ocjena teme doktorske disertacije

MENTOR			
	titula, ime i prezime	ustanova	e-pošta
Mentor 1	prof. dr. sc. Zlata Šundalić	Filozofski fakultet Sveučilišta u Osijeku	zsundalic@ffos.hr
Mentor 2*			
KOMPETENCIJE MENTORA – popis do 5 objavljenih radova u zadnjih 5 godina**			
Mentor 1 prof. dr. sc. Zlata Šundalić	Šundalić, Zlata; Mateljak Popić, Anela (2015). Vjerska knjiga u Slavoniji 18 stoljeća. <i>Lingua Montenegrina</i> VIII/1. 393–432. Šundalić, Zlata (2014). Propovjednik o ženi. <i>Zbornik o Emeriku Paviću</i> . Ur.: Pavao Knezović i M. Jerković. Zagreb. 25-44 Šundalić, Zlata (priř.) (2013). <i>Bogoljupstvo na poštenje svetoga Franceška Saverije</i> . Osijek. Šundalić, Zlata (2003). <i>Studenac nebeski: molitvenici u hrvatskoj književnosti od 16. do kraja 18. stoljeća (s posebnim osvrtom na Antuna Kanižlića)</i> . Split. Šundalić, Zlata (1996). <i>Molitvena knjiga pod imenom Put nebeski Antuna Jozipa Knezovića. Književni Osijek: književnost u Osijeku i o Osijeku od početka do danas. Studije i eseji</i> . Osijek.		
Mentor 2 titula, ime i prezime			
Povjerenstvo za prihvaćanje teme doktorske disertacije	titula, ime i prezime	potpis	
	1. doc. dr. sc. Dolores Grmača (predsjednica povjerenstva)		
	2. izv. prof. dr. sc. Lahorka Plejić Poje		
	3. doc. dr. sc. Ivana Brković		
Mjesto i datum	Zagreb, 10. rujna 2018.		
Napomena			

* Navesti mentora 2 ako se predlaže.

** Navesti minimalno jedan rad iz područja teme doktorske disertacije.